

Ne Baharım Ne Kış

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Mayıs 2020

“Belki de her kitapta kendimi arıyorum.
Her kitapta kendimden bir parça daha uzaklaştığımı bile bile...”
(Elif Şafak)

Düşlerin muadiliyim ve dilimde kekremesi bir acı telaffuz etmeyi unuttuğum yorgunluğum ve de...

Paso yalnız tüm düşler
Düşlerin ilikleri kopuk ve gergin
Göğün teğet geçen diri bir lahza
Unutulmuşluğumu boykot ettiğim
Hayatın da şeceresi
Bir kabadayı edası da değil içimdeki
Solgun nida.
Bir efekt olduğumu yeni b/elledim
Sözcükler...
Duvardan geçtiğim hayal yüklü varlığım ve imgem
Belki de tezahür eden gecede
Saklı ismim:
Gülmeyi unutsam da adımdan memnun
Bir sevgi arsız olsam da
Dargın değilim insanlara.

Heyhat, sözcükler:
Ne kibirli bir aksan
Ne de yalan söylediğime dair de olmasın bir beyan.
Muhafaza ettiğim masum bir yürek
Kimse işkillenen uzak da durmalıyım zalimden.
Göğün kanat açtığı kadar
Ruhumla teftişe çıktığım cihan.
Hicran körüklendi
Duyduğumsa hıçkırın bir yakamozun çılgılığı.

Solmadan gece
Sönmeden ferî yıldızların
Kanatlarımı kırtım önce

Elbet şairin kırptığı yıldızlara sevdalandım
Yüreğimde kaç ölçüğünde ise hüzün
Kanadığımı da sanmayın içli içli
Kanmadığım her mevsim
Kardığım döngü elbet sevginin meşrebi iken
Sevdalandığım hazan ve kalem.
Bir dokudum bir ah duyurdum:
Bir sevdim bir de söndüm
Gecenin feneri idi ilhamım
Perilerden çaldım ben bu aşkı.

Yâd ettiğim mazimden
Fırar eden binlerce yenilgim
Bir de dokunulmazlığı mabedimin
Okşadığım tını yüreklerin
Coşkunun esiri ve eseri her şiirim
Bir çığlıksa
Hak gördüğüm Hak katında
Öyle bir dilemma ki
Rüyalarımda ördüğüm saçları şiirin
Ve kırmızı tokam
Çocuk kalmaya niyetli bir ferman
Sefil benliğime de dokunmasın tek bir yalan.

Bir yudumda içtim geceyi ve şehri
Bir şehrin yalnızlığına talip
Bir de şiir olmaya delalet içimdeki dehliz
Elbet fırar eden gölgemle içli dışlı mevsim
Ne baharım ne kış:
Hala tahayyül de edemez kimseler
"Ben" dilinden uzak bir mevta
Biz olmaya yürüyen bir feragat
Şivesi yüreğin nakşı hüznün
Kefil olduğum ruhum ve umudum
Hüzün katsayımında gizli bir mutum
Sefasını sürmekse ömrün...

Ne gam ne gam:
Dolgun başak tanesinden başka

Doyurmaksa açlığını ruhumun:
İnancın sarkacında muhafaza ettiğim
Dingin bir özlem
Ulaşmak nihayetinde İlahi Aşkın dokunulmazlığına
Yeteri kadar da cihandan tecrit edildim madem
Hele ki varlığıma tek sahip çıkan Mevla'm
Adımladığım kadar özgür ve huzurluyum ben.